

124. Lov om tillæg til lov nr. 279 af 11. november 1931 vedrørende internationalprivatretlige bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ægteskab, adoption og værgemål. (Justitsminister *Hans Hækkerup*). [A. sp. 129. — C. sp. 27].

Fremsat skriftlig i folketinget ²⁰/₁₀ (F. sp. 182). 1. beh. ²⁸/₁₀ (F. sp. 502). Partiernes ordførere: Nina Andersen, Vagn Bro, Hanne Budtz og Else Zeuthen. 2. beh. ⁴/₁₁ (F. sp. 636). 3. beh. ⁶/₁₁ (F. sp. 770). *Loven stadfæstet 17. november 1953.* (Lovt. nr. 295).

Loven har følgende indhold:

Regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte i kraft bestemmelserne i den under 26. marts 1953 indgåede overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af konventionen mellem samme stater af 6. februar 1931 indeholdende internationalprivatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål.

Ved den i Stockholm den 6. februar 1931 indgåede konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål tilvejebragtes der internationalprivatretlige regler til lettelse af det mellemstatlige retlige samkvem mellem de nordiske lande.

Ved lov nr. 279 af 11. november 1931 blev der tilvejebragt hjemmel for gennemførelsen af de i konventionen indeholdte regler, som derefter blev bekendtgjort ved bekendtgørelse nr. 323 af 28. december 1931 og sat i kraft ved anordning nr. 325 af 30. december 1931.

Konventionens afsnit om ægteskab indeholder i artikel 1 den regel, at hvis en statsborger i en af de kontraherende stater vil *indgå ægteskab* for en af de andre staters myndigheder, skal hans ret til at indgå ægteskabet bedømmes efter loven i denne stat, såfremt han i de sidste 2 år har været og fremdeles er bosat der, men ellers efter loven i den stat, hvor han har statsborgerret.

Efter artikel 2 gælder om *lysning og vielse* loven i den stat, for hvis myndighed ægteskabet indgås.

I artiklerne 7—9 gives regler om *separation og skilsmisse*.

De bestemmelser i konventionen, som ændres ved den i marts 1953 indgåede overenskomst, vedrører alene ægteskabsretten.

„Den væsentligste ændring er“, udtalte *justitsministeren* ved fremsættelsen af forslaget til den heromhandlede lov, „at der ved